

erholder Afgang til at gjøre sig bekendt med de Dokumenter eller andre Beviisligheder, som skulle benyttes for at godtgjøre Anklagedes Skyld, og som kunne meddeles eller fremvises. Forsaavidt der er Fare eller Vansteligheid ved at forelægge slike Beviser for Anklagede, maa deres Tilværelse dog udtrykkelig fremhæves i Meddelelsen, og Anklageren kan foreskrive de Betingelser, hvorunder Anklagede kan gjøre sig bekendt med dem. Anklageren kan, forinden Meddelelsen om eller Udleveringen af Dokumenter eller andre Beviisligheder, kræve skriftlig Erkjendelse for, at Dplysningerne eller Dokumenterne ere meddeelte.

§ 166.

Anklagede kan, forinden Hovedforhandlingen, frit, uden Nogens Overværelse samtale og raadslaæ med sin Forsvarer. Han er berettiget til at gjøre sig bekendt med alle under Forsundersøgelsen fremkomne Dplysninger, selv om Anklageren ikke i Henhold til § 165 har fundet Anledning til at fremhæve eller meddele dem, dog kan Anklageren foreskrive de Betingelser, hvorunder det kan stæe, forsaavidt Dplysningerne ere i hans Haand. Duster Anklagede Udskrift af hvad der er foregaaet ved Forsundersøgelsen, kan han kræve saadan, men paa egen Bekostning.

§ 167.

Troer Anklagede sig forurettet ved, at Dplysninger tilbageholdes eller meddeles usfuldstændigt, kan han derover klage til Landsoverretten. Denne undersøger, paa den i Forsretningsordenen bestemte Maade, uopholdelig Spørgsmaalet og paalægger, dersom dertil er Anledning, den offentlige Anklager det Forsødnæ, for at Anklagedes Ret kan hævdes.

§ 168.

Den private Klager kan, paa de Betingelser, den offentlige Anklager foreskriver, gjøre sig bekendt med de Dplysninger, der vedrøre hans Andeel i Sagen.

§ 169.

Mindst 5 Dage, forinden Hovedforhandlingen, meddeler Anklagede den offentlige Anklager i Original eller i Gjenpart de Dokumenter, han agter at fremlægge som Beviisligheder under Sagen. Han meddeler ligele-

des Dplysning om andre Beviisligheder, og Anklageren er berettiget til at gjøre sig bekendt med dem paa den Maade, som enhver af dem ifølge sin Natur nærmest anviser.

VI.

Hovedforhandlingen for Nævningsretten.
Nævningers Erklæring. Dommen.

§ 170.

Forhandlingen for Nævningsretten er mundtlig og offentlig.

§ 171.

Dommerne kunne, naar de finde, at Sædelighedshensyn kræve det, eller i andre særdeles Tilfælde ved en Kjendelse bestemme, at Forhandlingen skal foregaae for lukkede Døre. I dette som i alle andre Tilfælde, hvor Dommerne afgjøre en Sag, gjælder den Mening, som Fleertallet erklærer sig for.

§ 172.

Dommeren, der fører Forsædet, udøver under hele Forhandlingen det Politit, der kræves, for at opretholde Ro og Orden og give Forhandlingen et ønskeligt Præg af Alvor og Verdighed. Han afbryder Parterne, naar de tillade sig upassende Udlæelser, eller gjøre utilstedelige personlige Angreb paa hinanden, eller naar de gaae udenfor Sagen i deres Beviisførelse eller Udvilling. Han bestemmer, om en Forklaring kan afgives eller ikke, om et Beviis kan modtages eller ikke. Han slutter Forhandlingerne, naar han anseer en Sag tilbørlig drøftet og oplyst fra begge Sider. Han afgjør alle formelle Lovspørgsmaal, som reise sig under en Sags Behandling.

Saaavel Politiovrigheden som militaire Befalingsmænd ere pligtige til at bistaae Dommeren (her som overalt, hvor Dommeren nævnes, menes Førstedommeren), naar han kræver deres Hjælp. Foresalder Uorden i et Retsmøde, kan Dommeren lade Uroftisterne fjerne; han kan, naar Orden ikke paa anden Maade lader sig opretholde, byde, at Tilhørerpladsen ryddes. Begaaer Nogen grovt Brud paa Ordenen, kan Dommeren lade Vedkommende anholde, for at Undersøgelse med ham kan anstilles. Han kan endelig i Forening med sine Meddommere,